

er for de Penge, der skulle bevilges for at sikke sig Dygtighed og Paalidelighed, det er ikke vel muligt uden at tage hvert enkelt Tilfælde for sig. — Der var ved det oprindelige Lovforslag af Regjeringen foreslaaet en eensartet Løn for samtlige Fyrimestre. Vi have foreslaaet, at Lønnen skulde sættes til 500 Rd., 400 Rd. og 100 Rd. til hvad man kalder Kohold. Foruden disse 500 Rd. skulde de have Andeel i Alderstillaeg. Denne Sum have vi ogsaa anseet tilstrækkelig for at sikke os gode Mænd til disse Poster. Naar der nu er sagt, at der kan være nogle Steder, der ere besværligere og ubehageligere end andre, saa har Regjeringen jo den Udvei, at den i Tilfælde af Vacance kan lade Omflytninger finde Sted. Der er siden 1850 ikke givet kongelig Bestalling, det vil sige, givet Afgang til Pension for disse Bestillingsmænd, der henhøre under nærværende Lov, og Fleertallet kan ikke troe, at Thinget nu vilde fravige denne Regel ved i Tider som disse at foreslaae, at man skulde komme med nye Pensioner paa Steder, hvor der ikke før har været saadanne. Forøvrigt forekommer det mig ikke, at det er værd at strides saa stærkt om dette Punkt, thi siden 1829 har der ikke været en eneste Fyrskipper, der har meldt sig til Pension, og i de sidste 60 Aar er der kun 3 Fyrimestre, som have faaet Pension. Altsaa synes jeg, at man gjerne kunde lade det beroe ved Fleertallets Forslag, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling. Det er jo forøvrigt et stort Skridt, Regjeringen har gjort, idet den i det første, oprindelige Lovforslag foreslog 10 til at erholde Pensionsberettigelse, medens den nu er gaaet ned til 3; men, som sagt, siden 1850 har der ikke fundet nogen Pensionering Sted ved det hele Fyrsvæn. I 1858 kunne vi see, at Regjeringen dengang igjennem Marineministeren erklærede, at der ikke var Tale om Pensionsberettigelse, ja, han føiede endog saa til, at der ikke var Tale om Alderstillaeg; men skjøndt vi vedbleve at nægte Pensionsberettigelsen, ere vi dog gaaede ind paa Alderstillaeg. Jeg troer ikke, at det for Diebliffet er nødvendigt at sige Mere. Jeg kan ikke Andet end nære det Haab, at det høie Thing vil blive ved den Beslutning, der blev tagen ved 2den

Behandling og uforandret vedtage Fleertallets Forslag.

J. M. Mørk: Jeg hører til det Mindretal, som deels alene, deels i Forening med nogle andre Medlemmer har sluttet sig til forskjellige af Regjeringen nu foreslaaede Uendringer til Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget ved anden Behandling. Jeg har gjort det, fordi jeg har det Duffe og den Tro, at ærede Medlemmer ogsaa maatte have det Duffe snarest muligt at faae dog nogle enkelte af disse Lovforslag til at gaae igjennem ad en noget mindre knuddret Veie end den, der synes at være Udfigt til for den større Deels Bedkommende, og fordi det forekommer mig, at dette Lovforslag er et saadant, hvor man kunde gjøre det, deels fordi Regjeringen i Virkeligheden har vist en overordentlig stor Moderation i sine Uendringer, og deels ogsaa, fordi det Udvalg, som ifjor havde denne Sag under Behandling tilligemed de øvrige, i Virkeligheden viste sig ganske anderledes findet ligeoverfor Lønningsætterne, end Udvalget iaar har gjort. Dette indeholder dog altid Noget, som maaskee kunde minde os om, at vi iaar ved vore Indstillinger til 2den Behandling af Sagerne dog maaskee ere gaaede noget vel vidt i dette Punkt, og det kunne vi meget takke den ærede Ordfører for, hvis Interesse for Fyrsvænet i det Hele ved saamange Leiligheder har givet sig tillkjende i nedadgaaende Retning, thi naar man ligeoverfor selve Fyrene stræber imod, er det ganske naturligt, at man indtager en ligesaa modstræbende Stilling ligeoverfor Personalet til Fyrene. Dette Lovforslag blev ifjor forelagt af Regjeringen saaledes, at Fyringen-turens Lønning havde et Maximum af 2,200 Rd. og et Minimum af 1,600 Rd. Paa samme Maade blev det iaar forelagt; vi ere gaaede ned til en Begyndelsesgage af 1,200 Rd., altsaa 400 Rd. lavere, og det har Regjeringen ikke gjort nogen Indvending imod. Vi gif dernæst ned fra 2,200 Rd. til 1,800 Rd. som den høieste Lønning, og nu foreslaaer Regjeringen som en Mellemvei 200 Rd. mere, altsaa lige midt imellem 2,200 Rd. og 1,800 Rd. Men man maa derved lægge Mærke til, at den største Nedgang er skeet i Begyndelsesgagen,